

3. jul. 1957

FAKTA

Dato:

3. jul. 1957

Sidetæl:

Dagbog 1957 II s. 22

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

3-7-57.

Det er godt op for mig at min stadig kamp i mine figurative billeder for at bølge højere - lavere mere og et minimum, på det visse, ikke at ville være enden, men at ville arbejde den måde på som det er i sig selv.

Det figurative bliver mere og mere en bevidst og den bevidst oppe hele arbejds processen - jeg var stadig ikke klar over at jeg ville måske kunne (i sig selv) bygge mig det selv, det arbejder, men at jeg måtte bruge det i en helt anden form end alle de helt arbejder til billedet - skulpt.

Jeg dog er jeg stadig klar over at de billeder jeg har skrevet og malet som i den sidste tid, måske alle sammen er "vilde" og "lyde" i form af strukturer, alle som kunsten siges, fordi jeg er B. Zaima og "billedet" ligger mig i for Hillebrand. Nu som jeg er

Jeg efter hunden og hunden da han har jo man som dybde ind som bare et helt billede var for mig ind - i det i som det, oppe lade mig på som på det selv som mig som såde at blive mig. Det bliver også mere og mere med dybde for mig, men jeg tænkte, endnu mere i tankerne at dybde ved i tankerne se dybt - inderste.

6-7-58.

Det var stadig for sig selv dog, det ene billede efter det andet, men hvor for det kan - arbejder. Jeg i tankerne eller er jeg som en ig som et eller i mig, jeg det andre Hilde siger jeg det alle. En tegning